

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 938

гр. София, 31.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **5351** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на „Минна компания“ ЕООД, чрез управител срещу писмо изх. № 4423/05.05.2022 г. на директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – С.. С обжалваното писмо, на основание проверка, приключила с КП № К. – АГ – 07/04.05.2022 г. От резултатите, обективирани в протокола е установено, че в полза на оспорващата страна е имало издадено решение по О. № СО – 01 – 04/2016 г. на директор на РИОСВ С., с което е одобрено осъществяването на инвестиционно предложение на „Минна компания“ ЕООД за „Открит добив на лигнитни въглища от участък „Р.“, находище „Алдомировски въглищен басейн“, разположено в землищата на [населено място], [населено място] и [населено място], [община]. Установено е, че срокът, определен по закон за действие на решенията за О. е изтекъл към датата на проверката. По тази причина и с приложението на императивната норма по чл. 99, ал. 12 от ЗООС, жалбоподател е уведомен, че издаденото решение е изгубило действието си към 04.05.2022 г.

Жалбоподател оспорва писмото, като излага довод, че по време на действие на решението за О., издадено на основание чл. 99, ал. 2 от ЗООС е водено съдебно производство по обжалване на решени № 541/ 06.08.2018 г., с което в полза на жалбоподател е предоставена концесия за добив на подземни богатства по чл. 2, ал. 1, т. 4 от З.. Всящността на процедурата по оспорване на решението на МС пред ВАС лишавала определения концесионер/жалбоподателя от възможността да сключи концесионен договор. Следствието от водените съдебни производства е, че за това време, считано от 2018 г. жалбоподател не е могъл да извършва правни и фактически действия по осъществяване правата си като концесионер, а това е довода му, че за този период сроковете не текат. След като не са текли сроковете, решението за О. не е могло да се приведе в действие, тъй като е пряко обвързано с процедурата по сключване на концесионен договор, която за жалбоподател е в сила от влизане в сила

на решение на петчленен състав на ВАС – адм. дело 1637/22. С това съдебно решение окончателно се приема законосъобразността на решението на МС № 541/18.

Жалбоподател излага принципно съображение, че ограничителния петгодишен срок по чл. 99, ал. 12 от ЗООС е неприложим при наличието на обективни обстоятелства, които препятстват изискването за наличие на решение за О. в следваща процедура по сключването на концесионния договор. Оплакването е, че за периода 2018-2022 – от завеждане на жалбата срещу решението на МС до окончателно постановен съдебен акт, са препятствани всякакви дейности във връзка с инвестиционното намерение по изпълнение условията на концесията.

Съдът намира жалбата процесуално недопустима. За да има валидно административно производство по оспорване на административен акт, следва правата и законните интереси на жалбоподателя да са засегнати от властническо изявление. В случая, такова няма. Въпросът за срока за валидност на решенията за О. е решен законодателно. Не административен орган, а разпоредбата на чл. 99, ал. 12 от ЗООС налага условието, решенията за О. да са със валидност от пет години.

Оспорваното пред съда писмо изх. № 4423/05.05.2022 г. на директора на РИОСВ – С. не представлява индивидуален административен акт, притежаващ задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, издаден в писмена форма, обективиран като писмо и постановен в процедура по чл. 99, ал. 12 от ЗООС.

Съобразно постоянната практика на ВАС, при наличие на действащо решение по О., възраженията, че паралелно се развива друго административно или съдебно производство, което да спира срока на действие на издаденото и влязло в сила решение за О. са неотнормирани към настоящето производство, защото предметът на производството по З. е различен от този по ЗООС, а и „смесването“ на двете производства създава предпоставка за недопустим косвен контрол върху влязлото в сила решение по О.. Следващо - оплакване за прилагане разширително тълкуване на възможността да се игнорира срока на действие на индивидуални административен акт е неоснователно. Въпросът е решен законодателно, както по отношение на петгодишния срок на валидност на решението, така и че след влизане в сила на решение № СО – 01 – 04/2016 г. на директор на РИОСВ С. няма висящо административно производство, което да бъде спряно до приключване на друго административна или съдебно производство по издаването/издаден административен акт.

Видно от съдържанието на оспореното писмо, същото е издадено на основание установено в резултат на проверка обстоятелство, че решение № СО – 01 – 04/2016 г. е изгубило правната си значимост. Писмо изх. № № 4423/05.05.2022 г. на директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. не притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и по съществуването си има уведомителен характер относно административна процедура, като не засяга права и законни интереси на дружеството по повод инвестиционното му намерение на територията на [община]. Само по себе си писмото е разяснително и не предизвиква правна промяна в правната сфера на адресата от вид и характер на последиците, визирани в хипотезите на чл. 21 АПК.

В изпълнение на посочените по-горе изисквания в указанието на МОСВ изх. № 91-00-50/05.10.2016 г. за стриктно спазване във всеки конкретен случай на нормативната уредба, директорът на РИОСВ - С. е иницирал предвидената в закона проверка, завършила с издаване на съответния административен акт.

Именно в резултат на така извършената проверка и въз основа на представените от дружеството „Минна компания“ ЕООД с искането му документи е съставен Констативен протокол № К. – АГ – 07/04.05.2022 г. година. В този констативен протокол са отразени конкретните резултати от извършената проверка и това е актът, издаден в рамките на проведената процедура по реда на чл. 99, ал. 12 ЗООС. Поради това, търсената правна защита следва да се реализира чрез оспорване на крайния, завършващ производството административен акт.

На основание изложеното, съдът като прие, че жалбата срещу писмо № 4423/05.05.2022 г. на директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. е недопустима, следва да я остави без разглеждане и да прекрати производството.

Съдът О П Р Е Д Е Л И

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Минна компания“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] чрез управител, срещу писмо изх. № 4423/05.05.2022 г. на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С..

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство.

Определението може да се обжалва пред ВАС с частна жалба в седемдневен срок от съобщението.

съдия